

Publicerad 2012-09-24 11:04 av AgnesP

Sibiriskt raseri utan station

I de salarna har jag vandrat. Vingungad. Bojojkad. Tovad. Sonmatad. Mästarnamngiven. Ett barfotabarn med öppenhjärta. Säkert lika patetisk som det nedpräntade ursprunget. Med grammatikens skugga vilande över dagarna framåt. Hjärninjecerad med religionens tungsinne på molekylnivå. För framtida bruk oduglig som den trasiga bussen i hörnet. Och. Det hade varit så enkelt att knulla vackert. På utsidan. Lätt att lägga sig till rätta i en låda av kaputt och onåbar. Men stämplad kulturacceptabel. I pannan. Med armen utlagd för vampyrbett och blodsugning. Eller hur?

Men jag valde det som var värre.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten